

1922 - 2007

85 de ani de la înființarea primei biserici pentecostale din România

PAVEL RIVIȘ TIPEI

Președintele Culturii Creștin Pentecostal

Iubiți frați,

Cu bucurie și emoție suntem adunați astăzi la Arad, să sărbătorim 85 de ani de la înființarea primei Biserici Pentecostale din România.

Zilele de 9-10 noiembrie 2007 sunt pentru noi zile de aducere aminte, de mulțumire și de gloriificare a lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut în țara noastră, de-a lungul anilor, în viața Bisericii Pentecostale Române.

La această sărbătoare încercăm să evocăm anumite momente din istoria Bisericii Pentecostale Române, așa cum le-a prezentat Bradin Gheorghe într-un manuscris, iar Sandru Trandafir în cartea intitulată „Istoria Bisericii Pentecostale din România”, dar și din mărturiile unor frați în vârstă, care au trăit acele vremuri ale începutului, sau ale unor frați ai căror părinți au fost folosiți direct de Dumnezeu atunci când Biserica Pentecostală s-a născut și în țara noastră.

Suntem în asertimentul psalmistului care spune: „Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, nu vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui și minunile pe care le-a făcut.” (Psalmul 78.3-4)

**„Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, nu vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui, și minunile pe care le-a făcut.”
Psalmul 78:3-4**

(continuare în pag. 4)

Instantaneu de la serviciul divin omagial de la Sala Sporturilor din Arad

(urmare din pag. 3)

Din punct de vedere istoric, viața Bisericii Penticostale din România se împarte în trei perioade:

- **I Penticostalismul primar** (anul 50 d. Hr. - 1944)

- **II Penticostalismul clasic** (anul 1944 - 1989)

- **III Penticostalismul post-revoluționar** (1989 - prezent) sau neopenticostalismul.

Indiferent de perioada istorică la care ne referim, afirmăm că mișcarea penticostală română este:

AUTOHTONĂ (nu este importată de la americani, nemți, norvegieni sau ruși, ci este **LUCRAREA LUI DUMNEZEU PRIN DUHUL SFÂNT** pentru acest ținut din lume, drag nouă, **ROMÂNIA**).

UNITARĂ (chiar dacă izvoarele scrise mărturisesc despre unele locații de pornire a penticostalismului primar sau clasic, considerăm că Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, a făcut și face lucrarea unitar).

AUTOCEFALĂ (una singură, cu întreaga conducere administrativă și organizatorică în România).

I. PENTICOSTALISMUL PRIMAR ÎN ROMÂNIA

Noi vorbim de o perioadă de 85 de ani de la înființarea primei biserici penticostale în România, la Păuliș, județul Arad, în 10 septembrie 1922, dar începuturile penticostale au avut loc mult mai devreme.

Istoricul eclesiastic Eusebiu Panfilius și Teofilus de Antiohia ne spun că urmare a coborârii Duhului Sfânt la Rusalii, biserica s-a format și s-a întărit la Ierusalim și în jurul acestuia. În anul 49-50 d.Hr. a avut loc un Conciliu Bisericesc Apostolic având ca temă porunca Domnului Isus: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28:19-20).

Acolo, la acel Conciliu, s-a tras la sorț unde să meargă fiecare dintre apostoli, iar apostolului Andrei, fratele lui Petru, i-a revenit Scytia Minor (Dobrogea).

Andrei l-a însoțit, mai întâi, pe Petru, în Asia Mică, apoi a trecut în Peninsula Balcanică, pe

teritoriul Turciei de azi, ajungând în anul 51 d.Hr. în Scytia (Dobrogea), unde s-a oprit pentru un timp. Eusebiu spune că din Scytia, apostolul Andrei și-a continuat călătoria în sudul Rusiei de azi, apoi s-a întors în Grecia, consolidând comunitățile creștine înființate de Pavel din Tars și ajungând până în orașul grecesc Patras. Acolo a murit răstignit pe o cruce în forma de X.¹

Apostolul Andrei nu a fost catolic, nici ortodox, dar penticostal sigur a fost, pentru că era botezat cu Duhul Sfânt!

Mult înainte de anul 1922 au fost anumite focare penticostale în țara noastră, dar meritul lui Bradin Gheorghe a fost acela că în 10 septembrie 1922 a organizat prima biserică penticostală, iar apoi și altele.

În anul 1911, în localitatea Vicovu de Sus, din județul Suceava, se mută un credincios penticostal din Ucraina, din localitatea Pătrăuții Strujinețului. Numele lui era Gheorghe Păduche. Acest creștin era botezat cu Duhul Sfânt, vorbea în limbi și a organizat anumite grupuri de rugăciune.

În anul 1918 se întoarce din primul război mondial în localitatea Bilca, județul Suceava, un credincios cu numele Gavril Cârștian. În timp ce era la război, Dumnezeu l-a botezat cu Duhul Sfânt și vorbea în alte limbi și proorocea.

În anul 1919, două surori săsoaice din localitatea Dârlos, județul Sibiu, de credință baptistă (convertite de la luterani) se rugau pentru necazurile familiale a uneia dintre ele (sora Rezi). În timp ce se rugau, o stare de bucurie

Gheorghe Bradin, Pavel Bochian, Trandafir Sandru și alți slujitori, la Arad, la un curs din anul 1954.

¹ „Biserica Penticostală în Istoria Creștinismului” de Trandafir Sandru, Edit. Cultului Penticostal; „The Ecclesiastical History of Eusebiu Panfilius” Edit. Baker Book House, Michigan 1974, p. 82; „Ogorul Domnului” de F.V. Faraar, Editura Marii Britanii 1932; (traducere din limba franceză de Nicodim, Mitropolit al Moldovei 1938).

deosebită a venit peste ele și au început să se roage cu putere, amândouă deodată, fără să înțeleagă limba în care se rugau. Se pare că la trei luni, în același an, fenomenul s-a repetat într-o altă conjunctură. Cea care le-a explicat fenomenul și le-a dat lămuriri a fost o soră pentecostală venită din America.

La Solca, în județul Suceava, în anul 1920, era un frate cu numele Toader Daneliuc, care se ruga cu putere și de multe ori cei ce-l ascultau nu înțelegeau ce spune (el era botezat cu Duhul Sfânt și vorbea în alte limbi).

Prima Biserică Pentecostală Română

O familie modestă de țărani săraci din comuna Păuliș, Bradin Gheorghe și Persida, a fost folosită de Dumnezeu pentru a scrie o pagină nouă în istoria trezirilor spirituale din țara noastră.

Dacă au fost focare pentecostale și botezuri cu Duhul Sfânt încă din 1911, familia Bradin a avut meritul de a lupta pentru înființarea primei biserici pentecostale române, iar apoi pentru dezvoltarea mișcării pentecostale în țara noastră și recunoașterea ei din punct de vedere juridic.

În anul 1921, prin intermediul românilor stabiliți în Statele Unite, acestei familii i-a parvenit știrea că acolo există o mișcare religioasă bazată pe reactualizarea doctrinelor creștine cu privire la botezul cu Duhul Sfânt și vindecări divine. În vremea aceea, acolo se bucura de un mare renume evanghelistă Aimee Semple McPherson din Los Angeles, care a devenit ulterior întemeietoarea organizației pentecostale „International Church of the Four-square Gospel” cu sediul la Los Angeles.

Soția lui Gheorghe Bradin era bolnavă de mai multă vreme și neputând găsi vindecare pe

Pavel Bochian și Gheorghe Lela la Șoimoș, județul Arad, 1980.

cale medicală, nu îi mai rămăsese decât nădejdea în Dumnezeu. Vestea că există posibilitatea vindecării prin credință a venit la timp, ca o rază de lumină în mijlocul întunericului suferințelor.

În anul 1921, Pernevan Petru din comuna Păuliș, care revenise din emigrație, a primit o scrisoare de la un prieten cu numele Constantin Sida. Această scrisoare, printre altele, spunea: „Frate Petre, îți mai aduci aminte când ai fost aici și ai fost cu noi la „Memorial Hall”; ai văzut cu ochii dumitale cum Dumnezeu vindeca prin sora aceea tot felul de boli de care erau cuprinși cei ce veneau la ea, crezând... Noi, după ce a plecat de aici sora aceea, am căutat după frații care țin de ea, am început să mergem cu ei la rugăciune, și Domnul ne-a botezat cu Duhul Sfânt pe șapte suflete...”

Familia Petru Andraș din Păuliș, în luna mai 1922, a primit de la rudele lor din S.U.A o broșură tradusă în limba română intitulată „Adevărul Biblic”, care printre altele trata problema primirii botezului cu Duhul Sfânt și a vindecării bolilor prin credință. Această broșură a ajuns și în mâinile familiei Bradin. Scrisoarea și broșura de mai sus au întărit credința soților Bradin

într-un Dumnezeu care poate vindeca orice fel de boală.

În luna iunie 1922, familia Bradin a fost cercetată de Domnul Isus. În timpul rugăciunii, la clipeala ochiului, sora Persida Bradin a fost vindecată „fără să vină sora care avea darul vindecărilor, ci numai prin credința în Isus Hristos și în rănilile Sale.”

Gheorghe Bradin, adresându-se celor care au tipărit broșura „Adevărul Biblic” din orașul Cleveland, a cerut lămuriri suplimentare cu privire la învățătura cuprinsă în ea. La începutul lunii iunie 1922, a primit o scrisoare mai lungă de la Pavel Budeanu, un român emigrat în S.U.A. În felul acesta s-a legat între cei doi o bună colaborare. Primind lumină deplină asupra învățăturii biblice, în ziua de 10 septembrie 1922, familia Bradin a constituit prima biserică pentecostală la locuința lor din comuna Păuliș, județul Arad.

Până la sfârșitul anului, numărul credincioșilor a atins cifra de 30 de persoane. La scurtă vreme, în imediata apropiere a luat ființă a doua biserică, în comuna Cuvin, județul Arad.

În data de 3 iunie 1923, în comuna Șiclău, județul Arad,

(continuare în pag. 6)

(urmare din pag. 5)

fratele Bradin Gheorghe a fost botezat cu Duhul Sfânt. În același an au primit botezul Duhului Sfânt opt suflete.

Prima care a fost botezată cu Duhul Sfânt a fost o soră din Cuvin, cu numele Sida Semnascu, apoi a urmat sora Sida Bradin, un frate din Păuliș, și al patrulea era Gheorghe Bradin. Soții Bradin au primit Duhul Sfânt, în ziua de Rusalii, în localitatea Șiclău, județul Arad. Sora Sida Bradin, după botezul cu Duhul Sfânt, avea vedenii și proorocea.

Până la finele anului 1923 erau biserici în Păuliș, Cuvin, Arad – Micalaca, Măderat, Pântocota și Șoimoș, toate din județul Arad.

În anul 1924, Pavel Budeanu face o vizită în România. Fratele Budeanu era plecat în America din anul 1908, a primit credința pentecostală în 1914, iar în anul 1923 a fost ordonat ca pastor. Cu ocazia vizitei în România, în 1924, îl ordonează ca pastor pe fratele Gheorghe Bradin, care fusese ordonat ca diacon în timpul cât a fost la bapțiști și tot în același an are loc primul botez în apă în râul Mureș, în noaptea de 16 octombrie 1924, orele 23.

După anul 1924, numărul bisericilor a luat o amploare deosebită și nu s-a mai putut păstra ordinea înființării lor.

Alături de fratele Bradin Gheorghe, erau lideri deosebiți Dumitru Stoi, Olaru Mihai și Gavra Ilie din Șoimoș – Lipova, iar ceva mai târziu li se va alătura și Urlea Gheorghe din Arad – Micalaca.

În anul 1925 apar primii pentecostali în județul Mureș, unde predicau frații Pădureanu Mihail și Măriuța Iacob. Ambii frați au fost ordinați de către fratele Bradin Gheorghe.

Prima biserică între Cluj și Târgu Mureș ia ființă la Valea

Surorile Neta Elena, Sida Bradin, Florița Borlovan și Tisler Maria în fața Bisericii Pentecostale din Păuliș, în anul 1972, la jubileul de 50 de ani

Largă, iar în anul 1927 se înființează și biserica din Frata, unde fratele Bradin Gheorghe îl ordonează ca pastor pe fratele Moldovan Ioan.

În anul 1927, doi misionari americani de origine maghiară, cu numele Raroha Imre și Lerr Ianoș, întreprind călătoriile misionare în partea vestică a țării noastre. Ei au bătut cu pasul zona Banatului și a Crișanei, ajungând până la Satu Mare. În urma activității lor misionare iau ființă în aceste zone grupuri pentecostale de origine maghiară, printre care și biserica „Apele Vii” din Timișoara, iar pastor a fost ales fratele Kovacs Ianoș, venit de la bapțiști.

DEZLĂNȚUIREA PRIGOANEI

În anul 1927 s-au dezlănțuit prigoane deosebite împotriva bisericii pentecostale române, abia născută. Extinderea credinței pentecostale a înfuriat la culme autoritățile eclesiastice ale vremii și acestea au cerut jandarmeriei să-și facă „datoria” extirpând aceste cuiburi „eretice”.

În localitatea Radna, județul Arad, jandarmii îi surprind pe credincioșii din comuna Șoimoș veniți la rugăciune. Între cei ce se rugau erau și doi frați din Lipova

cu numele Partenie Pera și Olaru Mihai. Cei doi sunt dezbrăcați, bătuți și maltratați cu lanțurile de la bicicletă la tălpi și schingiuiți în așa fel că după câteva zile, în luna noiembrie, Partenie Pera moare, plecând la Domnul și fiind considerat printre primii martiri pentecostali români. Nu cunosc din ce motive în cărțile editate nu se pomenește nimic despre Pernevan Dumitru, care a fost bătut în așa hal încât i s-a provocat o hemoragie, iar în data de 2 august 1927, dimineața, la orele 4:45, moare în casa fiicei sale din Arad, str. Vicențiu Babeș nr.11. Ultimele lui cuvinte, spunea fiica sa, au fost: „Alături de suferința Ta, Doamne, pun și suferința mea, binecuvântează-i pe frații...” și și-a dat duhul, plecând spre cer să fie întâiul martir în cununa de slavă a Domnului, din partea Bisericii Pentecostale Române.

În același an sunt arestați și trimiși în fața Consiliului de război din Sibiu și Bradin Gheorghe și Gavra Ilie, iar de acolo sunt trimiși la Timișoara.

Aici, în timp ce frații stăteau în fața instanței de judecată, unul dintre judecători i s-a adresat lui Gheorghe Bradin cu cuvintele: „Ai căutat ușa raiului și ai dat peste ușa temniței”, la care fratele Bradin, cu calmul ce-l caracteriza,

i-a răspuns: „Domnule judecător așa este, dar trebuie să vă spun că drumul spre rai duce pe aici”.

În anul 1928, din localitatea Birchiș, județul Arad se mută în Timișoara Izbașa Alexandru, care devine pastorul unei importante biserici din acest oraș. Alături de Kovacs Ianoș și Izbașa Alexandru a mai lucrat în Timișoara, ca pastor, la început, și Dincă Ciolac.

În Moldova de sud și nord-estul Valahiei, credința penticostală a fost propovăduită de Borlovan Solomon din Arad, care a fost mutat acolo cu serviciul în anul 1928. Prin el s-au convertit la penticostali Mihai Radu și Ioan Bodo-dea, care era pastor baptist în Brăila.

Conducătorii penticostali, Bradin Gheorghe – președinte și Stoi Dumitru – secretar general, au intervenit la pretura Radna, pentru a li se acorda libertatea garantată de constituție. Pretura a trimis dosarul la prefectura Arad, care la rândul ei l-a trimis la Ministerul Cultelor.

În anul 1924, Ministerul Cultelor interzice activitatea penticostalilor, iar în anul 1925, prin Decizia Nr. 5734 penticostalii sunt trecuți în rândul sectelor interzise de lege.

De la data emiterii deciziei de

mai sus, cele mai multe adunări penticostale se țineau noaptea, începând cu orele 21, seara, și până la orele 5 dimineața, pentru că erau urmăriți de autoritățile vremii, erau amendati, bătuti, arestați și trimiși în judecată ca și când ar fi săvârșit cele mai odioase fapte.

În ciuda valului de persecuții, numărul bisericilor penticostale române și al credincioșilor era în creștere. Această situație i-a deranjat foarte tare pe capii bisericii tradiționale, încât au determinat autoritățile să aplice credincioșilor penticostali cele mai crude pedepse.

În luna august 1926, într-una din seri, pastorii Olaru Mihai și Urlea Gheorghe, însoțiți de încă patru frați au mers la Curtici pentru a oficia acte de Cult. Au fost reclamați la secția de jandarmi de către preotul ortodox. Au fost arestați în acea seară și ținuți la secție până a doua zi, unde au fost batjocoriți și bătuti într-un mod atât de crunt, încât mai multe zile nu au putut să mănânce – înghițeau doar lapte, cu mare greutate. Unul dintre băieții lui Olaru Mihai, care este încă în viața, povestește cum în acea noapte li s-au băgat degetele în nas (ca tăurașilor) de către jandarmii urcați pe scaune, în

picioare, și au fost bătuti peste maxilare cu corpuri contondente. Bieții frați au suferit îngrozitor, se crede că maxilarul stâng al fratelui Olaru Mihai a fost fracturat și a rămas cu sechele toată viața, sechele care aveau să-i dea o notă de strălucire în plus, alături de Domnul Isus Hristos.

Între pionierii bisericii penticostale și totodată primul lucrător din județul Bihor poate fi considerat Ciuciu Pavel din Pieleu. Acesta ia legătura cu Bradin și deschide în anul 1927 prima biserică penticostală din zonă. Tot în acest an el a fost ordonat ca lucrător de Gheorghe Bradin.

Binecuvântat cu un puternic spirit misionar, Ciuciu Pavel s-a dăruit lucrării evangheliei și ajutat de frații Șorhenț Mihai, Urs Mihai, Urs Ioan și alții au plantat primul nucleu de biserică în zona Aleșdului. Astfel au fost plantate bisericile din localitățile Peștiș, Lugașul de Jos, Groși, Peștera, Bratca și Vadul Crișului.

Astfel, în anul 1929, în localitatea Peștiș, un grup de frați din biserică baptistă, format din Crețu Gavril, Negruțiu Ioan, Lucuța Simion, Costea Iosif, Crețu Maria și alții au luat legătura cu Ciuciu Pavel, după ce acesta a predicat în biserică baptistă, s-au separat și au început să se roage pentru botezul cu Duhul Sfânt.

Dumnezeu i-a ascultat și au deschis prima biserică penticostală în casa fratelui Sitan Ioan, în toamna anului 1929. La câteva luni, în anul 1930, a răsunat glasul Evangheliei transmis prin predicatori penticostali și în localitatea Lugașul de Jos. Pastorii Ciuciu Pavel și Platona Ilie au predicat la o întrunire în aer liber, și ca urmare s-au format primele grupuri de rugăciune având loc manifestările darurilor Duhului Sfânt și vindecări miraculoase. Cu îndrumarea și ajuto-

(continuare în pag. 8)

Păstori din Consiliul Bisericesc - București, 1968.

(urmare din pag. 7)

rul pastorilor Ciuciu Pavel, Platona Ilie și Șorhenț Mihai s-a constituit nucleul viitoareii biserici penticostale.

În 1932, în ciuda persecuțiilor, flacăra Rusaliilor s-a întins și în localitatea Groși, unde s-au convertit la credința penticostală un grup de 7 persoane, constituind și aici începutul unei biserici care se va dezvolta cu rapiditate.

În localitatea Bratca, în anii 1929-1930, au început să se adune primul grup de frați, care cereau în rugăciunile lor umplerea cu Duhul Sfânt, ajungând în anul 1932 la aproximativ 100 de credincioși penticostali.

Apoi s-a plantat un alt grup de biserici penticostale în zona Beiușului. Mateiaș Gheorghe din localitatea Hidișelul de Dobrești, s-a deplasat la biserica penticostala din Orvișele, în anul 1936, unde a ascultat o predică a lui Ciuciu Pavel. Cuvântul lui Dumnezeu i-a străpuns inima și el împreună cu alte două femei l-au primit pe Domnul Isus ca Mântuitor. Apoi, la micul grup s-au mai adăugat și alte persoane. Pentru început, și aici asistența spirituală a fost acordată de pastorul Ciuciu Pavel. Tot în această perioadă au luat ființă bisericile din Tășad, Incești, Ceișoara și Codru.

Este foarte interesant cum a lucrat Dumnezeu în localitatea Sârbi. Aici un grup de credincioși de la Oastea Domnului au cerut botezul cu Duhul Sfânt în biserica ortodoxă. Dumnezeu i-a ascultat și mulți au avut parte de experiența aceasta. Între ei a fost și fratele Silaghi Gavril, unul dintre liderii mișcării.

În Oradea, prima biserică penticostală a fost constituită de un grup de credincioși români și maghiari în 1931. În 1932, românii s-au separat și au deschis prima biserică penticostală pe strada Fluierașilor. Pastorul primei biserici penticostale române din

G. Bradin, M. Olariu și A. Izbașa în misiune, cu mijloacele de deplasare din 1928.

Oradea a fost Tivadar Petru, ordinar în 1938. Până în acest an, pastorația a fost asigurată de fratele Ciuciu Pavel.

Pastorii penticostali și conducătorii de biserici au fost persecutați aproape în tot județul și aduși la Oradea, pentru interogatoriu și arest.

În anul 1928, prin decizia 24536, penticostalii sunt în continuare trecuți în rândul sectelor interzise de lege.

În anul 1930, flacăra penticostală se aprinde și în localitățile Dobric și Negrilești, județul Bistrița. În foarte scurt timp, județul Bistrița este înțesat cu biserici penticostale, iar pastorii folosiți de Dumnezeu atunci erau: Rusu Elisei (Negrilești), Pop Ion (Poiana Ilvei), Moldovan Dumitru (Dobric) etc.

Lucrarea penticostală continua și în județul Cluj și, în mod deosebit, biserica din Câmpia Turzii era considerată ca având un avânt puternic. Pastori aici erau Bota Augustin și Pop Ioan din Ceanu Mare.

O experiență deosebită a avut loc în localitatea Maieru. La sărbătoarea Învierii Domnului (a doua zi), trei frați, împreună cu soțiile lor și mamele a doi dintre ei au fost găsiți rugându-se. Ca pedeapsă, au fost puși să încarce

pietre într-un car și în loc de animale au trebuit să tragă ei la jug. Distanța pe care au tras carul a fost de 1,5 km. La capătul drumului, în prezența a sute de oameni care priveau și îi batjocoreau, au fost obligați să se roage, iar una dintre surori a avut o descoperire: „Așa vorbește Domnul: nu vă rușinați, voi care ați tras la jug, că pe unde au călcat pașii voștri voi lucra și vor călca pașii a sute și mii de copii ai mei.” Astăzi, această biserică are 500 de membri majori, 600 aparținători și 300 plecați în diaspora.

În zona Banatului, în localitatea Oravița, fratele Izbașa Alexandru, împreună cu alți doi frați, au fost găsiți la rugăciune. Jandarmii i-au arestat, i-au maltratată bătându-i cu patul armei, iar fratelui Izbașa Alexandru i-au rupt trei coaste. Timp de trei zile nu li s-a dat să mănânce, iar apoi doi jandarmi au primit ordin să-i escorteze la Tribunalul din Timișoara.

În Oravița era o soră prorocită, sora Ciublea, și Domnul i-a vorbit zicându-i: „Scoală-te, gătește trei pâini pentru că slujitorii mei rabdă de foame.” Domnul i-a indicat și locul unde să ducă pâinile, pentru cei trei frați care treceau escortați prin acea intersecție, spre gară.

1929 - Primul număr al primei reviste penticostale românești. De la nr. 2 se va numi CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

În anul 1929 apare prima revistă penticostală, intitulată „Cuvântul Adevărului”, în orașul Brăila, avându-l ca redactor pe Ion Bododea.

Dumnezeu face să crească în mod deosebit lucrarea în Bucovina. Sandru Trandafir, în cartea „Trezirea spirituală penticostală din România” relatează că la data de 24 aprilie 1930 ia ființă

filiala Suceava, pentru Bucovina și Moldova de Nord, având conducător pe Cârștian Gavrilă. În anul 1932, acesta organizează o biserică foarte dinamică în localitatea Câmpulung Moldovenesc și devine pastor al acestei biserici. Tot Cârștian Gavrilă organizează și biserica din Bilca. În anul 1935, în urma unor bătăi cumplite administrate de autoritățile vremii, încă un martir se duce din lumea aceasta înaintea Domnului, pentru încununare. Era Cârștian Gavrilă.

Frați deosebiți, care s-au remarcat în lucrarea de început a penticostalismului în Bucovina au fost: Daniliuc Teodor, Guranda din Dumbrăveni, Răscol Vasile din Pătrăuți și frații Mireuță Procopie și Dumitru din Volovăț. În anul 1929 s-a convertit la credința penticostală și Bodor Eugen din Burdujeni.

În partea de sud a Moldovei, alături de Borlovan Solomon, Bododea Ioan și Mihai Radu, se convertește la penticostali un alt pastor baptist, cu numele Gașpar Vasile.

Un lucrător neobosit și folosit de Dumnezeu cu multă putere a fost Buda Dumitru din Pâncota (care din nefericire nu și-a încheiat alergarea cu bine). El lucra și misiona împreună cu pastorul Ilie Comlăușan din localitatea Caporal Alexa, județul Arad.

Fratele Toader Ioan din Sălăjeni a fost neobosit pe valea Crișurilor în jurul anului 1930.

Dacă nu s-a putut obține sub nici o formă recunoașterea Asociației Penticostale în România de către inițiatorii ei, la data de 22 februarie 1929 s-a trecut la o reorganizare a mișcării sub denumirea „Biserica lui Dumnezeu Apostolică” în a cărei conducere erau: Bradin Gheorghe, Izbașa Alexandru, Mihai Olariu, Ion Bododea și Mihai Radu; sediul asociației era la Brăila.

După mai multe petiții și proteste, Ministerul Cultelor a cerut prefectilor rapoarte privind conduita penticostalilor. Cele mai multe au fost favorabile, dar penticostalii tot nu au fost recunoscuți și prigoana a continuat mai departe. (va urma)

Instantaneu de la timpul de rugăciune, la microfon pastorul Marin Sandu